

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi G. R.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w [...] z dnia 3 czerwca 2008r.,

wydanego w sprawie z powództwa G. R.

przeciwko K. Bank Spółce Akcyjnej w W.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 listopada 2009 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 stycznia 2009 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny) adw. A. S. – S., prowadzącej Kancelarię Adwokacką, kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

W toku postępowania wywołanego skargą o wznowienie postępowania, ustanowiona dla skarżącego przez sąd postanowieniem z dnia 31 marca 2009 r. adwokat A. S.-S. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2009 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Odrzucenie skargi nastąpiło po uprzednim doręczeniu skarżącemu zarządzenia - wzywającego do uzupełnienia skargi przez wskazanie podstawy wznowienia - które nie zostało przez skarżącego wykonane.

Zażalenie adw. A. S.-S. oparte zostało na zarzucie, że zarządzenie wzywające do uzupełnienia skargi o wznowienie postępowania doręczone zostało skarżącemu zamiast adw. K. L., która jako adwokat ustanowiony dla powoda (skarżącego) w celu sporządzenia skargi kasacyjnej, podejmowała czynności procesowe także w postępowaniu wywołanym wniesioną przez powoda skargą o wznowienie postępowania. Zażalenie przedstawione zostało Sądowi Najwyższemu do rozpoznania, po przywróceniu przez Sąd Apelacyjny terminu do jego wniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dla oceny zasadności złożonego zażalenia istotne znaczenie ma kwestia, czy w postępowaniu zmierzającym do usunięcia braków skargi o wznowienie, skarżącego reprezentowała adwokat K. L. Z akt sprawy wynika, że K. L. wyznaczona została jako adwokat z urzędu przez właściwą okręgową radę adwokacką w następstwie wydanego przez Sąd Apelacyjny postanowienia z dnia 8 lipca 2008 r. o ustanowieniu dla powoda adwokata w postępowaniu kasacyjnym. Czynności adw. K. L. w tym postępowaniu ograniczone zostały do sporządzenia opinii o bezcelowości wniesienia skargi kasacyjnej oraz wniosku o przyznanie wynagrodzenia za wydanie wspomnianej opinii. Wynagrodzenie przyznane zostało postanowieniem Sądu z dnia 29 lipca 2008 r. (k.156).

Sporządzenie opinii o bezcelowości wniesienia skargi kasacyjnej nie zwalniało adwokat K. L. od obowiązku dalszego zastępowania powoda w postępowaniu kasacyjnym. W świetle uregulowań przyjętych w art. art. 119 § 2

zd. 2 i art. 94 w zw. z art. 95 k.p.c. zwolnienie – a w istocie zmiana – adwokata ustanowionego przez sąd odnosi bowiem skutek w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym przez radę adwokacką, w odniesieniu zaś do przeciwnika i innych uczestników postępowania – z chwilą doręczenia im tego zawiadomienia. Zwolniony adwokat obowiązany jest działać za stronę przez dwa tygodnie, chyba że strona zwolniła go z tego obowiązku albo gdy inny adwokat wyznaczony przez radę przejął jego obowiązki pełnomocnika.

Okoliczność, że w aktach sprawy brak jest pisma zawiadamiającego adw. K. L. o zwolnieniu z obowiązku działania w charakterze ustanowionego pełnomocnika, jest bez znaczenia dla oceny, czy w postępowaniu wywołanym skargą o wznowienie postępowania, skarżący był reprezentowany przez tego adwokata. Zasada wynikająca z art. 91 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którą pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego jej wniesieniem, nie może bowiem mieć zastosowania w przypadku pełnomocnictwa mającego źródło w ustanowieniu adwokata na potrzeby postępowania kasacyjnego.

Powody, dla których w art. 91 k.p.c., określającym zakres pełnomocnictwa procesowego wymieniona została skarga o wznowienie postępowania, wskazane zostały w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, mającej moc zasady prawnej (OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Z przedstawionego tam wyводу wynika, że możliwość skutecznego działania w postępowaniu wznowieniowym pełnomocnika, który reprezentował stronę „w sprawie” przed uprawomocnieniem się orzeczenia rozstrzygającego jej istotę, usprawiedliwiona jest wzajemnymi relacjami między postępowaniem, którego zakończenie następuje z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia rozstrzygającego istotę sprawy oraz postępowaniem wznowieniowym, a także charakterem skargi, jako szczególnego środka prawnego o charakterze opozycyjnym i reparatornym, wnoszonym w celu reasumpcji wadliwego procesu i zastąpienia zapadłego orzeczenia orzeczeniem nowym. W tym tkwi przyczyna wymienienia w art. 91 k.p.c. skargi o wznowienie postępowania jako czynności „łączącej się ze sprawą”.

Związki takie nie zachodzą między postępowaniem kasacyjnym i postępowaniem wywołanym skargą o wznowienie. Pełnomocnictwo procesowe wynikające z ustanowienia adwokata w postępowaniu kasacyjnym służy wyłącznie temu postępowaniu. Jego zakresem nie są objęte – zważywszy na istotę postępowania kasacyjnego - „czynności łączące się ze sprawą”, a więc polegające między innymi na wniesieniu i popieraniu skargi o wznowienie postępowania (art. 91 pkt 1 k.p.c.). Wszystko to oznacza, że adw. K. L. nie mogła, jako adwokat ustanowiony dla powoda w postępowaniu kasacyjnym, reprezentować skarżącego w postępowaniu wywołanym wniesioną przez niego skargą o wznowienie postępowania. Sąd Apelacyjny prawidłowo zatem prowadził ze skarżącym, nie zaś z adw. K. . korespondencję w celu usunięcia braków skargi. Wobec tego, że skarżący ich nie uzupełnił, istniały podstawy do odrzucenia skargi. Zarzut, na którym oparte zostało zażalenie nie zasługiwał więc na uwzględnienie. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że na pewnym etapie postępowania wznowieniowego czynności podejmowała adw. K. L., której Sąd Apelacyjny bezzasadnie doręczył postanowienie o odrzuceniu skargi. Czynności te nie mogły wywołać żadnych skutków procesowych.

Już tylko ubocznie zauważyć należy, że zażalenie dotknięte jest wewnętrzną sprzecznością. Jeśli bowiem adw. K. L. miałby – jak twierdzi się w zażaleniu - przysługiwać status adwokata ustanowionego dla powoda w postępowaniu o wznowienie postępowania, to nie znajdowałoby żadnego usprawiedliwienia ustanowienie w tym postępowaniu dla skarżącego drugiego adwokata w osobie autorki zażalenia. Niekonsekwentne jest nadto rozumowanie zakładające, że powód był reprezentowany przez adwokat K. L., skoro wniesione przez tę adwokat zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania zostało odrzucone, jako pochodzącego od nieumocowanego pełnomocnika. O tym, że adw. K. L. nie reprezentowała skarżącego w postępowaniu wywołanym wniesioną przez niego skargą twierdził nawet sam skarżący w piśmie z dnia 24 marca 2009 r. (k. 40).

Z przytoczonych względów zażalenie, jako bezzasadne, należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19

i 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).